

Góðu komandi brúkarar, avvarðandi, starvsfólk, kommuna góðu gestir,

Eg frøist um at vera her í Fuglafirði í dag, nú Dagtilhaldið fyri tíðliga dement letur upp, og vil eg fegin nýta høvi at siga nøkur orð.

Dagtilhaldið er eitt tiltrongt og samstundis áhugavert tiltak, sum fleiri partar hava lagt stóra orku í at samskipa og seta í verk. Arbeiðið hevur verið merkt av einum sera góðum og gevandi samstarvi millum Heimatænastuna í Almannaverkinum og Fuglafjarða kommunu. Hetta er at feignast um, eisini tá hugsað verður um, at stórir og vaksandi tørvur er á einum slíkum tilboðum til okkara eldri.

Fyrra árið varð eitt álit um demens latið út hondum. Sambært álitinum vísa framskrivingar, at ein fimtingur av teimum, ið gerast 85 ár og eldri, fær eina demenssjúku. Og tá framskrivingar eisini vísa, at talið av eldri veksur kunnu vit vænta, at talið av føroyingum við demensi veksur.

Frágreiðingin staðfesti, vit í Føroyum í stóran mun hava neyðugu amboðini og fakliga tilfeingið til at bøta um støðunum hjá teimum, sum fáa demens. Hetta er gott hjá mær sum landsstýriskvinnu í almannamálum at vita sær, og tillaga og samskipa vit hesi amboð og førleikar til at nøkta núverandi tørv á fullgóðan hátt, verða vit betri fyrireikað til komandi vøksturinum í bólkinum av demenssjúklingum frameftir.

Dagtilhaldið er í tráð við politisku ætlanir mínar um, at fólk skulu verða heima sum longst, samstundis sum tey og familjur teirra fáa ta hjálp og umlætting, sum teimum tørvar. Tey, ið koma í Dagtilhaldið, sleppa burturúr einseminum heima við hús, og inn í ein felagsskap, sum er fjálgur og umsorganarríkur.

Her kunnu fólk koma nakrar ferðir um vikuna, og verða stuðlaði at hava ein innihaldsríkan gerandisdag í einum heimligum umhvørvi.

Hugtakið sjálvræði fyllir nógv hjá mær politiskt. Eisini tá ið vit tosa um fólk, sum hava demens. Rehabilitering er ein kjarnuuppgáva á almannaðøkinum, har endamálið við almannapolitikki til ein og hvørja tíð er at gera borgarar førar fyri at taka ábyrgd av egnum lívi, og førar fyri sjálvir at klára seg, í tann mun tað ber til. Ætlanin er, at Dagtilhaldið skal virka fyrirbyrgjandi, og við nøktandi venjingum at leingja um sjálvbjargni, so langt tað ber á mál.

Eg fegnist eisini um tann leiklut, sum Dagtilhaldið fer at hava her í økinum, sum ein vitanardepil, ið skal vegleiða og ráðgeva avvarðandi, starvsfólkum og myndugleikum annars í viðurskifti, ið hava við demens at gera.

Eg fari at veita eina serliga tøkk til Fuglafjarða kommunu - undanfarna býráð og núsitandi býráð - sum hevur tikið stigið til hetta tilboð, útvegað og sett hølini í stand, og gjørt tey egnað til virksemini, sum her fer at verða. Tað er vist og satt, at her er hugnaligt og heimligt, og hetta eru góðir og trivaligir karmar, sum fara at verða við til at gera, at húsfólki fara at trívast her.

Eg fari eisini at takka starvsfólkunum, og samstundis ynskja tykkum og teimum, ið koma at brúka húsið og teirra avvarðandi, blíðan byr við virkseminum í Dagtilhaldinum.

Eg fari at enda við einum stuttum ørindi, eftir Niclas Johannesen,

*Men eg elski henda stað
Henda dýrabara dag
Hesa løtuna, við tær á foldum á
Og á lívsins longu ferð
Veit eg heima, tað er her
Og á várið skal spretta ein summardái*

Við hesum orðum fari eg at ynskja hjartaliga til lukku við Dagtilhaldinum, sum eg vóni fer at bera at verða til miklan gagns og bata fyri tey, sum fara at koma her.

Takk fyri!

Annika Olsen, landsstýriskvinna í almannamálum